

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Saras Energía SA v. Administración del Estado

(Věc C-561/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2012/27/EU – Článek 7 odst. 1, 4 a 9 – Článek 20 odst. 4 a 6 – Podpora energetické účinnosti – Systém povinného zvyšování energetické účinnosti – Jiná alternativní politická opatření – Vnitrostátní fond pro energetickou účinnost – Zřízení takového fondu jako hlavní opatření k plnění povinností v oblasti energetické účinnosti – Povinnost platit příspěvky – Určení povinných stran – Distributoři energie anebo maloobchodní prodejci energie“

(2018/C 352/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Saras Energía SA

Žalovaná: Administración del Estado

Za přítomnosti: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energy VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU, Fortia Energía SL

Výrok

- 1) Články 7 a 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, která stanoví jako hlavní způsob plnění povinností v oblasti energetické účinnosti systém ročního příspěvku do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost, za předpokladu, že tato právní úprava zaručí dosažení energetických úspor v rozsahu rovnocenném systémům povinností v oblasti energetické účinnosti, které mohou být zavedeny podle čl. 7 odst. 1 této směrnice, a jsou splněny požadavky stanovené v čl. 7 odst. 10 a 11 uvedené směrnice, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 7 směrnice 2012/27 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá povinnosti v oblasti energetické účinnosti pouze některým podnikům působícím v odvětví energetiky, a to za předpokladu, že se označení těchto podniků za povinné strany skutečně zakládá na výslovně uvedených objektivních a nediskriminačních kritériích, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-16/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Vznik a rozsah nároku na odpočet daně“

(2018/C 352/05)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Články 167 a 168 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, jakož i zásada daňové neutrality, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby daňový úřad členského státu měl za to, že společnost, která má sídlo v jiném členském státě, a pobočka, kterou má tato společnost v prvním z těchto států, představují dvě odlišné osoby povinné k dani z důvodu, že tyto subjekty mají každý své daňové identifikační číslo, a z tohoto důvodu odmítl pobočce přiznat nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) uvedené v oznámeních o pohledávce vystavených hospodářským zájmovým sdružením, jehož členem je uvedená společnost, a nikoliv její pobočka.

(¹) Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Rakousko) – VTB Bank (Austria) AG v. Finanzmarktaufsichtsbehörde

(Věc C-52/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2013/36/EU – Články 64, 65 a 67 – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Článek 395 odst. 1 a 5 – Dohled nad úvěrovými institucemi – Pravomoci v oblasti dohledu a pravomoci ukládat sankce – Limity pro velké expozice – Právní úprava členského státu, která pro případ překročení těchto limitů stanoví uložení úroků – Nařízení (EU) č. 468/2014 – Článek 48 – Rozdělení působnosti mezi Evropskou centrální bankou (ECB) a vnitrostátními orgány – Formálně zahájené řízení v oblasti dohledu“

(2018/C 352/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VTB Bank (Austria) AG

Žalovaný: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Výrok

1) Článek 64 a čl. 65 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, jakož i čl. 395 odst. 1 a 5 nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které jsou úvěrové instituce v případě překročení limitů expozice podle čl. 395 odst. 1 nařízení č. 575/2013 automaticky uloženy úroky z čerpání hospodářské výhody, i když tato úvěrová instituce splňuje podmínky stanovené v čl. 395 odst. 5 tohoto nařízení, které úvěrové instituci umožňují tyto limity překročit.